

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 22. sednice

VRHOVNOG SAVETA ODBRANE
ODRŽANE U DOBANOVcima, 11. JULA 1994. GODINE

Sednica je počela s radom u 16.40 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik Savezne Republike Jugoslavije - predsednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milošević, predsednik Republike Srbije i Momir Bulatović, predsednik Republike Crne Gore - članovi Vrhovnog saveta odbrane; dr Radoje Kontić, predsednik Savezne vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar odbrane; general-pukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije; general-major Slavko Krivošija, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SRJ.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatai stenograf - redaktor u Kabinetu Predsednika SRJ).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsednik Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počnemo s radom.

Pre prelaska na dnevni red, pitam da li ima prime-
dbi na zapisnik sa 21. sednice Vrhovnog saveta odbrane? (Nema).

Zapisnik je, po mom mišljenju, sasvim korektan.

Znači, usvojili smo zapisnik sa 21. sednice.

Za današnju sednicu dobili ste predlog sledećeg.

Dnevni red:

1. FINANSIRANJE VOJSKE JUGOSLAVIJE
2. TEKUĆA PITANJA.

Pod Tekućim pitanjima ima nekoliko stvari o kojima
ćemo se, po mom mišljenju, vrlo brzo dogovoriti:

Prvo, o vojnoj disciplini,

Sarajevu, na osnovu Republičkog Kinom u radu

u proizvodnji modularne pogonske grupe od 1220 KS

03457836

- Potencijalna nabavka oružja iz Rusije.

Za kraj bih ostavio jedno pitanje: da nas general Perišić, koliko je to moguće, informiše o doslednosti podatka da su naše jedinice bile na teritoriji bivše Republike Makedonije - da li je to tačno i da li postoji adekvatna naredba s naše strane.

Da li ima još predloga za Tekuća pitanja?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja ovde imam neka kadrovska pitanja koja su vezana za Republiku Srpsku i Republiku Srpsku Krajinu.

ZORAN LILIĆ:

Ja predlažem da to ostavimo za kraj, jer taj materijal nemaju predsednici Milošević i Bulatović. To će izneti general Perišić.

Tu su i postavljenja vojnih izaslanika; ni taj materijal nisu dobili ni predsednik Milošević ni Bulatović, ali to će izneti general Perišić.

RADOJE KONTIĆ:

Ja bih imao neka tekuća pitanja, ali da to sada formalno ne uvršćujemo u dnevni red.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

1. FINANSIRANJE VOJSKE JUGOSLAVIJE

Reč ima ministar za odbranu Pavle Bulatović.

PAVLE BULATOVIĆ:

Gospodo predsednici, general Perišić je na prošloj sjednici Vrhovnog savjeta izložio probleme finansiranja Vojske Jugoslavije u drugom polugodištu ove godine i stanje zaliha po osnovnim sredstvima naoružanja i vojne opreme i pitanja snabdijevanja intendanskom opremom i vojno-sanitetskog obezbe-

djenja Vojske Jugoslavije.

U međuvremenu, konstатовano je da nedostaje 436 miliona dinara, da bi se, po procjeni Generalštaba, minimum funkcija Vojske Jugoslavije obezbjedio do kraja godine. U tom deficitu od 436 miliona, deficit plata i penzija iznosio je 189 miliona, računajući osnovicu od 50 dinara.

Nakon te sjednice, uslijedio je sastanak sa predsjednicima Vlada Republike Srbije, Crne Gore i sjednica Savezne vlade, dje je dogovoreno, sa preporukom Vrhovnog savjeta, da monetizacije deficita u odnosu na predloženi budžet nema.

Shodno uskladjivanju plata i penzija u državnoj upravi u SRJ, došlo je do povećanja osnovice sa 50 na 81 dinar. To je značilo povećanje deficita na stavci plata i penzija za dodatnih 46 miliona dinara. To znači da je ukupan deficit po toj stavci 235 miliona dinara.

Održano je nekoliko razgovora, susreta između Ministarstva i Generalštaba da se taj deficit pokrije. Jedino što je bilo moguće, to je da dodje do preraspodjele već odobrenih sredstava. Ovdje dat predlog za pokrivanje tog deficita smanjenjem pojedinih stavki u već planiranom i odobrenom budžetu. Naravno, to sada ima posledice po borbenu gotovost jedinica, odnosno Vojske Jugoslavije.

S obzirom da je došlo do smanjenja koeficijenata koji su utvrđeni u Zakonu o Vojsci Jugoslavije, gdje se u članu 75. kaže da ukupna sredstva za plate i penzije ne mogu biti manja od tri, niti veća od pet prosječnih neto isplaćenih zarada na teritoriji Republike članice, i shodno tome je Savezna vlada usvojila uredbu gdje se kaže da taj koeficijent za profesionalna vojna lica iznosi 4, a za civilna lica 2,8, što znači da je i u odnosu na Zakonom utvrđen koeficijent on smanjen prilikom donošenja Uredbe za 20% i sada nakon odluke da nema deficitarnog finansiranja budžeta, smanjen je sa četiri na tri za profesionalne vojnike, odnosno na 2,11 za civilna lica u Vojsci Jugoslavije. došlo se do ovog dodatnog deficita od 46 miliona dinara, koji je pokriven sledećim predlogom:

- da se pozicija za naoružanje i vojnu opremu smanji za 28 miliona dinara, tehničko obezbeđenje za 6, obuka

za 7 i sanitetsko obezbedjenje za 5 miliona dinara. To znači da je pozicija opremanje naoružanjem i vojnom opremom smanjena za 78 miliona dinara.

General Perišić će sigurno govoriti o posledicama toga. Sada se postavilo pitanje kako je moguće ublažiti te posledice? Mi smo pokušali da formulišemo neke predloge i ja se usudjujem reći da su moguća samo, po mom uvjerenju, dva realna predloga, a to je:

- da Savezna vlada donese odluku da sopstveni prihodi koje Vojska Jugoslavije ostvari iznad budžetom planirane stavke koja je za 1994. godinu planirana na 10 miliona dinara, budu stavljeni na raspolaganje Vojsci Jugoslavije, iako mislim da ta suma ne može značajno niuti značajnije uticati na poboljšanje određenih pozicija u smislu finansiranja;

- drugo, moguće je da se sredstva koja su naknadnom kontrolom kod SDPR-a pronađena do sada, u iznosu od 22,5 miliona dolara, odnosno 37 miliona dinara, ukoliko budu efektivno raspoloživa, upotrebe za ovu namenu. Međutim, koja je konačna posledica toga? To je da su ta sredstva iz budžeta koja su namijenjena Vojsci Jugoslavije bila tokom 1991. i 1992. godine, bila su namijenjena za opremanje i modernizaciju, a zbog nekih razloga - jedno od objašnjenja su i sankcije - nije došlo do tog uvoza; prema tome, došlo je do smanjenja sredstava u materijalnom smislu za određene pozicije. Sada se ponovo ta sredstva angažuju na ličnu potrošnju. Dakle, u jednom dužem periodu od tri godine te pozicije su bile umanjene i ponovo se ne vrši materijalno znavljanje nego se ta sredstva koriste za ličnu potrošnju.

Ovi drugi predlozi koji se odnose na promjene u strukturi finansiranja saveznog budžeta u smislu promjene proporcije u porezu na promet, mislim da će teško proći i da republike takav mehanizam promjene neće prihvatiti.

Takođe, ne smatram u ovom momentu realnim da se ide i na rebalans saveznog budžeta, odnosno na eventualno zaduživanje Savezne Republike Jugoslavije kod Narodne banke.

Ostaje, dakle, potpuno otvoreno kako na ovom nivou plata i penzija zatvoriti deficit do kraja godine, jer će sadašnji budžet biti prazan na toj pozicijom sa avgustovskom isplatom,

i ostaje svega za avgust 15 miliona dinara na ime plata i penzija, a mjesečni fond je otprilike 46 miliona. Naravno, moguće je povući i taj potez da se decembarska plata, kao što je bilo i u 1993. godini, prenese u 1995. godinu. To je bio slučaj i sa 1993. godinom, kada je decembarska plata isplaćena u januaru mjesecu i teretila budžet tekuće godine.

Ali, posljedice su po borbenu gotovost velike, jer se odustaje od nabavke dizel goriva - 23.500 tona, odustaje se od nabavke kerozina od 8 hiljada tona. Sa takvim odustajanjem, mi smo sa 15 dana sposobnosti za rat svedeni na 2 dana rata, što je zabrinjavajuće, ali u ovoj situaciji nije bilo moguće pronaći nikakav drugi izvor prihoda iz postojećih planiranih sredstava.

Sa 1. 07. budžet Vojske je iskorišćen sa 41,2%. Za sledeće tromesečje planiran je iznos od 340 miliona; znači, ako je fond plata i penzija 46 miliona, ostaje za finansiranje nekih 125 dinara. Tekuća dnevna nelikvidnost Vojske Jugoslavije prema privredi iznosi 53 miliona.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko imamo aktivnih vojnih lica i penzionera?

RADOJE KONTIĆ:

Ima oko 120 hiljada.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, planirano je, kada se završi transformacija, da bude u Vojsci Jugoslavije 125.600 ljudi ukupno, od čega u Vojsci Jugoslavije: oficira 12.000 i u Ministarstvu 691; podoficira 8.000 u Vojsci Jugoslavije, plus 53 u Ministarstvu; civilnih lica 17.000 u Vojsci, plus 2.000 u Ministarstvu. To je planirano.

Momentalno, u obe strukture, ima: 97.470 ljudi - što je daleko manje od projektovanog brojnog stanja, od čega oficira treba da bude 15 hiljada u Vojsci, a ima 12 hiljada; podoficira bi trebalo da bude 11 hiljada, a ima 8; građanskih lica treba da bude 18.886, a ima 17.642; vojnika na služenju vojnog roka treba da bude 65 hiljada, ali kada se zatvori ciklus

a ima momentalno 40 hiljada, vojnika po ugovoru treba da bude 24 hiljade, a momentalno ima 11 hiljada. U rezervnom sastavu svakog meseca treba da imamo 20.600 ljudi, a mi imamo samo 6 hiljada, jer smo racionalizacijom u početku smanjili za 15 hiljada.

Znači, ukupno treba da imamo 89.000 ljudi, a mi imamo 57 hiljada ljudi od vojničkog sastava.

Što se tiče smanjenja broja ljudi u odnosu na projektovani broj, nema ništa. Ovome treba dodati da, pored ovih, izdržavamo: 4.173 plaćena lica u Republici Srpskoj, od čega 1.358 oficira, podoficira 863, građanskih lica 1.652, i vojnika po ugovoru 300. U Republici Srpskoj Krajini izdržavamo 1.474 lica, od čega 275 oficira, 242 podoficira i 253 civilna lica i 4 vojnika po ugovoru.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko ima penzionera?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ima ih oko 55 hiljada.

RADOJE KONTIĆ:

To je ukupno oko 120 hiljada. Pavle, velika je cifra koju si rekao za lični dohodak mjesečno. To, uopšte, ne štima! To nikako ne može biti 46 miliona!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I ja se to pitam! To ne može biti 46 miliona.

PAVLE BULATOVIĆ:

Tu su plate, penzije i sva lična primanja!

RADOJE KONTIĆ:

Pa, neka su - opet nije to tačno!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je oko 400 dinara mesečno po čoveku?

RADOJE KONTIĆ:

Tu je sigurno greška!

03457841

PAVLE BULATOVIĆ:

Ne može biti greška!

RADOJE KONTIĆ:

Ima sigurno greške za 20-30 posto!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko je bruto u odnosu na neto?

RADOJE KONTIĆ:

To je jedan prema jedan.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je jedna trećina više.

RADOJE KONTIĆ:

Mislim da ste vi pogrešno računali sa osnovicom od 81 dinara, jer osnovica za saveznu upravu nije 81, nego smo mi smanjili koeficijente za 30 do 40%. Naša osnovica u Saveznoj vladi je 50 dinara. Dakle, mi smo smanjili koeficijente za 30 do 40 posto, a onda smo išli na osnovicu od 81 dinar. Vi ste to trebali da računate sa osnovicom od 50 dinara, jer vi koeficijente niste dirali.

PAVLE BULATOVIĆ:

Kako nismo dirali koeficijente?

RADOJE KONTIĆ:

Kada ste smanjili koeficijente?

PAVLE BULATOVIĆ:

Uredbom su smanjeni sa 5 na 4.

RADOJE KONTIĆ:

Ne, to je drugo što je smanjeno Uredbom!

PAVLE BULATOVIĆ:

I sada su smanjeni, nakon toga, sa 4 na 3.

RADOJE KONTIĆ:

To ne znam, ko ih je smanjio?

PAVLE BULATOVIĆ:

Smanjili smo ih mi.

RADOJE KONTIĆ:

Ko - Vojska sama smanjila? To Vlada nije smanjila.

PAVLE BULATOVIĆ:

Mi smo smanjili sa 4 na 3, da bi se uklopili u ovaj deficit.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovde je više od jedne trećine sredstava. Jer, ako je prosek 150, puta 2, to je 300 - znači, to je 30 miliona, umesto 46!

Tu nešto nije tačno!

PAVLE BULATOVIĆ:

Za mjesec maj kada je osnovica bila 50 dinara, to je 12,5 miliona dato za neto plate, 6,18 miliona za ostala lična primanja: rezervni sastav, novčana primanja vojnika i naknade materijalnih troškova, 16,2 miliona za poreze i doprinose. To ukupno iznosi 34,88 miliona.

RADOJE KONTIĆ:

To je tačno - tolike su plate majske, tako je i u junu. U Vladi nema povećanja plata u junu u odnosu na maj, samo smo promenili koeficijente. To sam rekao i prošli put - mi nemamo mogućnost za dalje povećanje plata.

PAVLE BULATOVIĆ:

Vojne penzije je 10,7 miliona. Toliko je bilo u maju. To je ukupno 44,95 miliona - plate i penzije.

RADOJE KONTIĆ:

Tu, ipak, nešto ne štima! To vam je osnovica 81 dinar a ne 50 dinara. Pa, podijelite to sa brojem zaposlenih, pa ćete dobiti prosek. Kada se to izračuna, onda je prosjek u Vojsci preko 200 dinara!

PAVLE BULATOVIĆ:

Prosjek je oko 260 dinara.

RADOJE KONTIĆ:

Onda je to drugo, ali ne znam - odakle toliki prosjek To je duplo više nego u privredi Jugoslavije.

PAVLE BULATOVIĆ:

Prosečna penzija je isto visoka - oko 240 dinara.

RADOJE KONTIĆ:

To je nemoguće, u Srbiji je to bilo 133 dinara! Momo, kolika je tvoja plata bila u maju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oko 400 i nešto dinara.

RADOJE KONTIĆ:

Pavle, šta onda pričaš - odakle onda toliki prosjek? Ministarska plata u SAvieznoj vladi bez radnog staža je 420 dinara. Onda prosjek u Vojsci 240 dinara. Mi smo sve zamrzli na nivou maja.

PAVLE BULATOVIĆ:

30. 06. 1994. godine prosječna penzija je 264,5 dinara!

RADOJE KONTIĆ:

To je nemoguće - tu nešto ne štima!

PAVLE BULATOVIĆ:

Ja sam ove podatke danas tražio i dobio od Zavoda za socijalno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne, to ne može da bude. Bavimo se finansijama poslednjih 30 godina. Broj ljudi podeljeno sa 50 miliona daje viši iznos nego što je moguće da bude prosečno plata i penzija. Raja i ja smo cenili da je to otišlo za jednu trećinu, iako o tome nismo razgovarali. To ne može biti!

Nisu vam tačni podaci! Bili bi tačni kada bi prosečna neto plata i penzija u vojsci bili 250 dinara, a takva ne može biti, jer u privredi i neprivredi, zdravstvu, školstvu, svuda ona nije tolika. Kao što vidimo, plata načelnika Generalštaba to potvrđuje. Jer, ako bi tako bilo, on bi morao da ima platu hiljadu dinara.

Prema tome, neki je tu feler u računu. Piam se - dokle ćemo da imamo ove račune nejasne? Ja ne razumem, kako mi ne možemo da dobijemo tačne podatke? Ove globalne cifre ništa ne znače, ako nemamo tačne podatke.

RADOJE KONTIĆ:

Za naše današnje zaključivanje nema potrebe da se previše iscrpljujemo o tome koliki je prosjek. Mi imamo masu. Mi smo se dogovorili da masa sredstava ne može da bude mimo mjeseca maja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Time se ne kviri ništa, u junu su cene išle minus 1,4. Kolika je bila majska isplata?

PAVLE BULATOVIĆ:

To je 34,8 miliona.

RADOJE KONTIĆ:

Kakve materijalne troškove računaš u plate?

PAVLE BULATOVIĆ:

Pa, imaš odvojen život.

RADOJE KONTIĆ:

To nisu materijalni troškovi.

PAVLE BULATOVIĆ:

Nema karakter plate, ali ima karakter lične isplate.

RADOJE KONTIĆ:

To je 35 miliona. Koliko imate vojnika koji primaju plate?

ZORAN LILIĆ:

Ima ih oko 57 hiljada.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nema toliko, to je zajedno sa krajinama oko 55 hiljada.

RADOJE KONTIĆ:

60 u 35 je 600 dinara bruto plata po jednom. Nemojte ljudi, to nešto nije u redu, to je plata od neto 300 dinara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Podaci su nelogični jednostavno rečeno. Kada podeliš prosečnu platu sa brojem zaposlenih, onda ne dobijaš te cifre. Po ovoj cifri ispalo bi da je neto plata 360 dinara, što ne može biti. Pavle, ti podaci ne mogu biti tačni!

ZORAN LILIĆ:

Ja, stvarno, više ne znam kako da tražimo podatke. Rekli smo da se napravi zajednička informacija Uprave za finansije i budžet Ministarstva i V uprave Generalštaba. To je napravljeno i ovo je zajednička informacija.

RADOJE KONTIĆ:

Ostavimo sada prosjek. Bitno je da vidimo da li ostajemo pri onom opredeljenju da masa sredstava isplaćena u junu jeste de facto zamrznut amasa sredstava. To je najbatnije. Tako je u julu, avgustu, septembru.

ZORAN LILIĆ:

Znači, iznos koji je isplaćen za maj ostaje i za juni, a vi unutrašnjom preraspodelom to možete menjati.

RADOJE KONTIĆ:

Tih 180 miliona koliko treba unutrašnjom preraspodelom da nadjemo, ne možemo tražiti povećanjem rashodne strane, niti rebalans budžet, nego da to nadjemo preko drugih stavki. Treći problem je deficit budžeta od 100 miliona dinara za drugo polugodje. To su tri problema koje treba da razrešavamo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Molim vas, 100 miliona deficita nije problem zbog kojeg ovde treba da "razbijamo glavu". Taj problem mora da se reši. To nije problem!

RADOJE KONTIĆ:

Imam jedan dopunski predlog u odnosu na sve ovo.

Ne treba zaboraviti da mi od Rusa imamo potraživanje od milijardu i 500 miliona dolara, čiji su monetarni efekti potpuno eliminisani. Vi ste u onoj informaciji napisali: "tražićemo da platimo naša preduzeća". Nema šta, naša preduzeća su plaćena. Jedino se radi o tome da deobnim bilansom to nije rešeno. To je prihod federacije. Sva naša preduzeća koja su izvezla za SSSR primila su ta sredstva od milijardu i 500 miliona dolara i to je čist prihod federacije.

Možemo, ako Rusi nešto hoće da nam daju za ta sredstva, da otpišemo, da kažemo: nije to ni budžet, ni van budžeta, nego imamo 20 miliona, imamo 30 miliona, uvezemo to i to i kažemo: "Baćuške, ovo vam je manje na našem saldu za 30 miliona", mi to otpišemo. Ili, druga je varijanta da zadužimo Vojsku.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne treba zadužiti Vojsku.

RADOJE KONTIĆ:

Dobro, ali ovo je varijanta o kojoj možemo ozbiljno da razmišljamo - ako Rusi hoće to da nam daju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Valjda će nam nešto dati!

RADOJE KONTIĆ:

Kada bi nam nešto dali, to je čista dobit. Ja sam iz onog pisma shvatio da bi Rusi bili spremni za to. To je jedino rešenje.

Što se tiče akciza, mislim da bi trebalo preporuka - u Crnoj Gori inače nema akciza - da se akcize Vojsci ne naplaćuju. Prema tome, neka Vojska bez akciza uvozi naftu za svoje potrebe.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To treba da im odobrimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bilo bi dobro da se oslobodi i porez.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koji porez?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na sve usluge i robu!

RADOJE KONTIĆ:

To je malo teže.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Poreza se ne može osloboditi.

RADOJE KONTIĆ:

Prihod je prihod republika.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodin ministar je ovo dobro izneo u smislu odakle to nadoknaditi. Ali, to znači da za opremu i naoružanje više ne može ništa da se izdvoji, ne možemo ništa da kupimo. To znači da nam proizvodnja staje; ljudi su poslani na godišnje odmore i dat im je minimalac. Znači, oni troše a ne rade ništa. Što ne bi za taj novac koji im se, inače, daje proizvodili nešto za Vojsku?

Drugo, ratne materijalne rezerve su na minimumu. Pešadijskog naoružanja imamo 110%, za protivoklopnu artiljeriju imamo svega 60%, za podršku imamo 46%, za borbena vozila 45%, za sisteme raketne PVO imamo 107%, jer nismo nijedan utrošili, ne damo onima tamo, a i opasnost iz vazduha je velika, ali za cevne sisteme je 49%.

Kod goriva - benzin 44%, D-2 svega 21%; to je ogroman problem.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko je cifra D-2 koji je nama predviđen?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oko 100.000 tona, a mi imamo oko 30.000 tona i nešto.

Dalje, mlaznog goriva imamo svega 8%; pogonska sredstva 46%; hrana - u trupnim rezervama imamo 100%, a na armijskom nivou 80%; Vrhovna komanda - nula odsto.

ZORAN LILIĆ:

Znači, kod hrane, odeće i obuće imamo rast u odnosu na prošli mesec, znači, malo poboljšanje rezervi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da. Ne bih vas zamarao sa pojedinostima. Problem je sledeći: ako je stepen ratne opasnosti ogroman, a materijalne

rezerve su na minimumu, na to bismo morali dati težište. Ovo znači da više nema ni proizvodnje za potrebe Vojske, a ni za zadržavanje rezervi, što se izuzetno odražava na borbenu gotovost.

Što se tiče plata, njih treba zamrznuti kao i u društvu - tu ne bi trebalo da ima bilo kakve razlike. Ako je prosek u društvu dinar, toliko će biti i u Vojsci!

Što se tiče deficita, kada bi on do kraja godine bio samo 100 miliona, ja bih bio pun sreće, ali po našoj računici do kraja godine deficit će biti oko 200 miliona, pod uslovom da se plate vrate na majski nivo.

RADOJE KONTIĆ:

Generale, šta podrazumevate pod deficitom?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To što smo utrošili, a nemamo odakle da platimo!

RADOJE KONTIĆ:

To nije deficit - to znači da je rashodna strana veća za toliko. Deficit je mnogo veći!

Ovde se miješaju stvari. Ni rashodna ni prihodna strana se ne mogu mijenjati, već samo odlukom Skupštine!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsjedniče, mi smo išli sa osnovicom od 35 dinara, a dogurali smo do 81 dinara. Kako nema rashoda?

RADOJE KONTIĆ:

Nijesmo dogurali do 81 dinar, nego smo došli do 50 dinara.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dalje, nisu uopšte računate akcize, porez na promet, što Vojska nije plaćala, a sada plaća.

ZORAN LILIĆ:

Da li postoji računica šta dobijate ako se ukine porez na promet i akcize?

RADOJE KONTIĆ:

Gospodine predsjedniče, mi o nekim stvarima diskutujemo na pogrešan način. Nema povećanja izlazne strane, nema povećanja ulazne strane bez odluke Skupštine - može samo da bude manja ulazna strana. Nema, definitivno nema!

Prema tome, mi za Vojsku ove godine imamo milijardu i 260 miliona i - tačka! Ne može to biti milijardu i 270 miliona - tih 10 miliona ne može da bude bez Skupštine. Mi smo za prvo polugodje smanjili za 20% i sa time uštedjeli nekih 110 miliona dinara. Ako to produžimo za drugo polugodje sa tih 20%, deficit smo eliminisali. Ako nemamo tih 20%, onda 110 miliona moramo odnekle obezbjediti i - tačka!

Što se tiče povećanja plata, samo može biti preraspodjele unutar ove kvote - s jedne stavke manje, više na drugu stavku, ništa drugo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja o tome i pričam. Mi smo nadomestili što je do sada potrošeno. Gledajte, 78 miliona skidamo sa nabavke naoružanja i vojne opreme, skidamo sa ratnih materijalnih rezervi 40 miliona i sve ukupno kada se sabere to je 235 miliona.

Ja govorim o sledećem: ako mi ovo uradimo, naša borbenost gotovost će biti na izuzetno niskom nivou.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko je potrošeno za pet meseci?

PAVLE BULATOVIĆ:

Potrošeno je ukupno oko 415 miliona dinara.

RADOJE KONTIĆ:

Imam podatke za sedam mjeseci.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Molimo vas, 415 miliona za pet meseci; translatorno, to je 500 miliona za šest meseci, puta dva, to je milijarda, a oni imaju budžet od milijardu i 260 miliona!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Problem je u sledećem: gro obaveza koje su stvorene nisu izmirene, jer za materijalne rezerve ne plaćamo sve što ovi proizvedu u šestom mesecu, nego plaćamo do kraja godine. Tu imam tačno koliko je utrošeno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, ako ti je trošak pola milijarde za prvo polugodje, treba da bude još pola milijarde za drugo polugodje i još imaš 200 miliona da pokriješ to što govoriš.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To znači da ne može ništa da se proizvodi i ništa da se nabavlja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije tačno - imaš 200 miliona!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Danas momentalno dugujemo 65 miliona.

ZORAN LILIĆ:

Preneli smo i iz prošle godine 50 miliona.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kada gledam "keš" pare, to je potpuno jasno šta je. Ako je 415 miliona pet meseci, petina od toga je 80 miliona, to je 496 miliona za pola godine. Za godinu dana, to je 992 miliona. Oni imaju milijardu i 264 miliona. Imaju 266 miliona iznad toga. Znači, da se održi potpuno normalno finansiranje Vojske kakvo je bilo u prvom polugodju, ima 266 miliona kojima se 60 miliona pokriva trenutno njihovo dugovanje i ostaje 200 miliona za pokrivanje ostalih potreba.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To znači da više nema nabavke ničega!

RADOJE KONTIĆ:

To sve pod uslovom da obezbedimo 100 miliona dinara deficita; znači, 110 miliona nemamo na prihodnoj strani, to je rashodna strana.

Ovo je treća varijanta o kojoj govorim. Ako i pored toga Vrhovni savet odbrane smatra da treba nešto raditi, onda je to moguće raditi na dva načina:

- ovo što nam Rusija duguje, pošto je to prihod federacije, da se nešto od toga kupi za Vojsku i da se otpiše - znači nema budžet, nema Skupština, nema ništa, nego jednostavno se otpiše;

- drugo, preko SDPR-a da se naknadi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I jedno i drugo!

RADOJE KONTIĆ:

Da, i jedno i drugo. To su jedini načini, drugih i trećih načina nema, izuzev da idemo na Skupštinu. Ja tvrdim da na Skupštini neće ništa proći, o tome nemojte ni da razmišljamo!

Treće, da se skinu Vojsci akcize.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koliko su do sada plaćali akcize?

RADOJE KONTIĆ:

Akcize su 100%. Zbog toga su prestali da uvoze.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da nije sporno da se ukinu akcize.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Treba im to dozvoliti da uvezu gorivo, ne treba im uzimati akcize.

ZORAN LILIĆ:

Drugo, da se uradi ovo prema Rusiji; takodje i vezano za SDPR.

Ja bih kandidovao i ovo što je rekao ministar Bulatović, da se pokrene inicijativa za izmenu Zakona o finansiranju SRJ, tako da prihodi koje ostvari Vojska Jugoslavije ostanu njima.

RADOJE KONTIĆ:

Nema svrhe za to!

ZORAN LILIĆ:

Meni su govorili na VMA da pripremaju operaciju koja košta 10 hiljada maraka; naplate je 50 hiljada maraka, i tih 50 hiljada mu uzmeš; znači, uzmete im i trošak koji su ostvarili za pripreme operacije.

RADOJE KONTIĆ:

Pa, ne može drugačije!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On ide svojom logikom da ih on finansira iz budžeta i sav njihov prihod je prihod budžeta.

RADOJE KONTIĆ:

Sav njihov prihod je moj prihod; ne možemo ništa drugo učiniti.

ZORAN LILIĆ:

On je demotivisan onda za rad.

RADOJE KONTIĆ:

To je stvar motivacije, jer će on onda da troši moje pare, a da zaradjuje za sebe; plate će mu otići, troškovi će otići, a ja ću morati da dajem iz budžeta. To ne smemo prihvatiti. Nije to samo slučaj tu, to je slučaj svuda. Uzmite na primer, SUKL; on godišnje zaradi između 5 i 7 miliona dolara. Zamislite kada bi oni to uzimali.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo, ja sam smanjio sanitetsko obezbeđenje 5 miliona dinara. To znači, da živa sila neće raditi operacije, jer nema materijala.

MOMIR BULATOVIĆ:

Moram priznati da sam ja već umoran. Ovo je treći ili četvrti put da o ovome razgovaramo. Iskreno da kažem, ja ne razumem ove cifre. Samo da vam dam jednu malu ilustraciju. U materijalu čitam, nije važno ko ga je napravio: "Plate, naknade i ostala primanja zaposlenih u Vojsci i vojne penzije za ovu namjenu pri dostignutoj osnovici od 50 dinara potrebna su dodatna sredstva u iznosu od 189 miliona dinara. Kada je osnovica 81 dinar, potrebno je 384 miliona". Znači, za porast od 60 posto treba porast od 200 posto. To elementarno ne "drži vodu"!

PAVLE BULATOVIĆ:

To nije porast, to je ukupno.

MOMIR BULATOVIĆ.

Ovde piše: "za ovu namjenu nedostajace 384 miliona dinara". Kada se poveća sa 50 na 81, to je 62 posto, a povećaj 189 miliona za 62%, pa ćeš dobiti oko 290 miliona!?

Treba poći od zaključaka Vrhovnog saveta odbrane da se odobrena sredstva saveznim budžetom ne smeju prekoračivati - to je zaključak pri kojem treba da ostanemo. Uvažavam da su realna ova dva-tri predloga koja su dali predsednici Lilić, Kontić i Milošević. Dajte da to uradimo tako!

ZORAN LILIĆ:

Drugih izvora nemamo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ako postoji ova mogućnost za motivacioni aspekt, to bi trebalo videti, mada je logika budžetskog finansiranja: ja ti danas uzmem, sutra ti sve to skupa vratim, jer - sve ti troškove podmirujem.

ZORAN LILIĆ:

Momo, slažem se, samo što mu on uzme više nego što mu daje!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ne može, jer VMA ne bi postojala da ne prima dnevnu "infuziju" iz budžeta.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Budžet izdržava VMA nezavisno od toga kakve ima prihode i svi prihodi VMA su prihodi budžeta.

MOMIR BULATOVIĆ:

On može da mu da tu motivacionu skalu, ako čovek zaista radi, da primi nadoknadu, jer je i plata trošak.

RADOJE KONTIĆ:

Ali, onda će "lepeza" širiti na Vojsku, na ustanove za pomorsku plovidbu, za unutrašnju plovidbu, na Geomagnetski institut itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne treba se te logike bojati, Rajo! Jer, ako je to tako, oni nemaju nikakvu stimulaciju. Možeš obračunski da mu to umanjuješ.

RADOJE KONTIĆ:

Ne može -- ili, ili". Ne može da on iz budžeta uzima koliko mu treba, a ovamo da plus dobija pare. To ne dolazi u obzir. Onda, gospodo, da predjemo na profit, pa izvolite gospodo: mi kada dodjemo tamo platićemo lečenje!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rajo, možda bi trebalo da razmisliš: ne da mu uzmeš, nego kao odbitnu stavku mu računaš njegov prihod za finansiranje iz budžeta, za toliko mu umanjuješ finansiranje iz budžeta.

RADOJE KONTIĆ:

To je drugo!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali, ja ti predlažem da mu ne umanjiš za toliko, nego za 90%, da mu ostaviš 10% da bi bio motivisan da više zaradi. Jer, onda ćeš budžet više rasteretiti. Ne da ti on uplati, pa ti njemu da uplatiš, nego da to što je on uknjižio kao svoj prihod, za toliko mu smanjiš finansiranje iz budžeta, ali ne za toliko nego za 90%. Onda će to biti isto, a on će biti stimulisan i biće bolje plaćen.

PAVLE BULATOVIĆ:

Da li je to moguće uraditi u tekućoj budžetskoj godini?

RADOJE KONTIĆ:

Ne!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da je moguće, zato što mu on smanjuje na taj način davanje iz budžeta.

RADOJE KONTIĆ:

To bi moglo da bude neki vanbudžetski prihod, ali kroz budžet to nije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Smanjuješ mu davanje iz budžeta za taj iznos. Prema tome, uvek je moguće ići na manje. Ako mu daš ceo iznos, a obračunavaš mu smanjivanje za 0,9, onda je to neka vrsta stimulacije. Ali, razmisli o tome, Rajo!

RADOJE KONTIĆ:

To jeste problem koji sam ja uočio, ali on je jako širok. Treba ga principijelno riješiti, da se ne desi da se naslanja na budžet, da troši, a da se sav okrene na drugu stranu, a ove funkcije zanemari; mislim na poslovne funkcije zbog kojih je osnovan i zbog kojih ih finansiramo iz budžeta. Mislim da problem realno postoji i da ga treba sagledati do kraja.

MOMIR BULATOVIĆ:

Postoji mogućnost motivacije. To se najlakše rešava kroz dvije uplate: jedna je u budžet, koliko košta, a drugo je ono što platiš preko za razvoj VMA ili neke druge institucije.

RADOJE KONTIĆ:

To obično tako i dajemo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Isti je efekat, samo treba videti šta je praktičnije.

RADOJE KONTIĆ:

Biće to različito regulisano. Na primer, SUKL donosi velike pare u budžet.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne donosi ništa, pošto ne lete.

RADOJE KONTIĆ:

Trenutno da, ali ima između 5 i 7 miliona dolara godišnje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Traži ti da ti oni uplaćuju ovde; ko ne uplaćuje ovde ne može da leti.

RADOJE KONTIĆ:

Nama preleti 150 do 200 aviona dnevno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta to vredi kada on uplaćuje na drugi račun.

RADOJE KONTIĆ:

Da, ali u budućnosti će to biti deblokirano.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pusti ti bolju budućnost!

Koliko tamo ima para?

RADOJE KONTIĆ:

Mislim da ima blizu 100 miliona dolara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Grehota je da to bude blokirano.

RADOJE KONTIĆ:

Ne može da bude blokirano bez sankcija. Radimo sa dvojnim tarifama i diskontom. To smo dogovorili na prošloj sjednici: onaj ko donese pare u Jugoslaviju ima nižu tarifu 10%. Već po tom osnovu imamo milion i po dolara.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da zaključujemo.

Možemo li da potvrdimo naš prethodni zaključak da se odobrena sredstva u saveznom budžetu ne smeju prekoračiti, ali da se ukinu akcize na naftu i njene derivate? (Odobranje).

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je ovlašćenje Vojsci da može da uvozi naftu za svoje potrebe.

ZORAN LILIĆ:

Zatim, da Narodna banka Jugoslavije pruži pomoć u naplati potraživanja koju Vojska ima od SDPR-a, što mislim da ide dobrim pravcima - to je 22,5 miliona.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rajo, ko po postojećem, po sadašnjem stanju imenuje direktora SDPR-a?

RADOJE KONTIĆ.

Imenuje ga Savezna vlada!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Promeni direktora!

ZORAN LILIĆ:

Ovaj je nezakonito imenovan, u stvari - nije ni imenovan!

RADOJE KONTIĆ:

Čekm da sud ovo poništi!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što čekaš, ako Savezna vlada i po postojećem zakonu imenuje direktora. Valjda će ti biti lakše da imaš direktora SDPR-a.

RADOJE KONTIĆ:

Slažem se - koda ćemo da imenujemo? Dogovorite se koga ćemo da imenujemo i imenovaćemo ga! Možete mi vas trojica i večeras dati ime, u četvrtak imam sjednicu Vlade.

ZORAN LILIĆ:

Još si predložio neka potraživanja?

RADOJE KONTIĆ:

Predložio sam rešenje za potraživanja od SSSR-a, da vidimo da li će nam dati nešto na teret salda.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pošto SSSR više ne postoji, neće da daju ništa!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ima značajna stavka - da se nama predlaže da mi tražimo dinarsko pokriće; ljudi moraju znati da je sve to plaćeno, to je sve država platila. To je čisti poklon koji država može da da, to nije nikakav trošak.

RADOJE KONTIĆ:

Da, tu nema nikakvih monetarnih efekata, nema troškova itd. To je dobro, ako bi to Rusi prihvatili.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li se slažete da zaključimo ovu tačku, sa ovim zaključcima? (Odobranje).

Prelazimo na drugu tačku:

2. TEKUĆA PITANJA

Prvo, imamo Nacrt predloga pravila o izmenama i dopunama pravila o vojnoj disciplini.

Momo, da li imaš šta da dodaš?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nacrt je izašao nepotpisan. Ovde imaju samo izmene i dopune koje se odnose na vojnike po ugovoru. Nema potrebe da vas detaljnije o tome informišem.

ZORAN LILIĆ:

To samo treba ja da potpišem?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ako se Vrhovni savet složi!

ZORAN LILIĆ:

Da li se s tim slažete? (Odobranje).

Drugo je - Dopuna informacije o saradnji sa Narodnom Republikom Kinom o razvoju i proizvodnji modularno pogonske grupe od 1200 konjskih snaga; to je za naš tenk T-84, odnosno ovaj novi "Vihor".

Pavle, izvoli!

PAVLE BULATOVIĆ:

Radi se o zahtevu kineske firme da se isporučuje dva motora od 1200 konjskih snaga, čija je vrednost oko 3,5

miliona dolara, što bi dalo šansu da se završi rad na tom projektu. Neke pretpostavke su da bi oni kupili oko 300 tih motora, pošto je Kina sa Pakistanom u nekoj kooperaciji za razvijanje tenka. Dok je general Panić bio načelnik Generalštaba mislim da je potpisan neki protokol o saradnji i da je ovo rezultat tih razgovora.

Postoji opasnost da se to uzme, a da se dalje od posla ništa ne uradi - da oni jednostavno osvoje svoju proizvodnju. Oni već imaju naš motor od 1000 konjskih snaga. Kažu da je opasnost da inženjeri to preslikaju i osvoje proizvodnju, pa da se onda prekinu dalja saradnja.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da li se ugovorom mogu zaštititi ta rešenja?

ZORAN LILIĆ:

To može Ministarstvo da zaštiti prilikom sklapanja ugovora - da zaštiti tehnička rešenja. Mislim da s Kinezima treba ući u taj posao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu postoje instrumenti zaštite, standardi itd. Neće oni to da rade, to je prijava stvar, tim pre što idu s nama u ugovor. Kada ne bi išli s nama u ugovor tim bi pre imali "odrešenih ruku". Mislim da Kinezi neće to da rade. Treba ići u taj posao.

ZORAN LILIĆ:

To je i moje mišljenje, uz ovo što je Momir rekao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Treba ih samo ograničiti da ne mogu da rade s Pakistancima dok traju ratna dejstva, jer Pakistan aktivno pomaže muslimansku stranu; ne bi smeli ni na kakav način podatkne o tome da čine dostupnim njima. Oni će to prihvatiti; oni znaju da trguju sa svima. Neće oni to prekoračiti!

ZORAN LILIĆ:

Ali, da se sve to uradi kada postavimo novog direktora SDPR-a, pošto i ovaj posao ide preko njih.

Znači, prihvatamo predlog Ministarstva odbrane, uz napomenu da se ugovorom zaštite naši interesi i da se Pakistanu ne daju podaci.

Treće je saradnja s Rusijom.

PAVLE BULATOVIĆ:

To je ovo što je predsednik Kontić već rekao.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da to prihvatimo kako je Raja predložio.

Ja sam imao još par informacija, mislim da bi trebalo posebno da ih prokomentarišemo.

Oko proizvodnje naoružanja i vojne opreme, to ste dobili i general nema potrebe to posebno da iznosi. Kao informaciju možemo da ostavimo za sledeću sednicu, ako ima nekih primedbi.

Mnogo važnija je zabeleška sa sastanka ministra odbrane Republike Srpske, Republike Srpske Krajine i našeg saveznog ministra za odbranu.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja to nisam dobio!

ZORAN LILIĆ:

Dobro, onda da samo ministar Bulatović informiše, a da to posebno, ako je potrebno, stavimo na sledeću sednicu?

PAVLE BULATOVIĆ:

To je razgovor koji je organizovan po zaključku Vrhovnog saveta odbrane. Razgovaralo se oko pitanja šta je moguće iz SRJ pomoći Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini.

Oni su u zahtevima bili precizni i decidni da, ako im se ne pomogne, ova država snosi odgovornost za njihovu sudbinu. U zabilješki nismo baš tako napisali, ali otprilike to je u razgovoru provejavalo.

RADOJE KONTIĆ:

Ima takvog duha u zabilješci dosta.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovde se kaže da je linija fronta preko 4000 kilometara. Da li je vojni standard da se sve udvostručava?

MOMČILO PERIŠIĆ:

U obe republike jeste 4000 kilometara. U Republici Srpskoj je linija fronta dve i nešto hiljade i u Republici Srpskoj Krajini hiljadu i 300 kilometara - ukupno 4000 km. Tu se računaju i enklave oko Sarajeva, Žepe, Goražda, Teslića itd.

MOMIR BULATOVIĆ:

Kaže se: "Cilj je da popuna sa naoružanjem i vojnom opremom bude pod kontrolom države!?"

PAVLE BULATOVIĆ:

Oni priznaju da sada to nije slučaj.

Ovde ima predlog da Republika Srpska i Republika Srpska Krajina mogu ulaziti u ugovore sa proizvođačima iz namjenske proizvodnje na našoj teritoriji, uz saglasnost Saveznog ministarstva odbrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne mogu! Mogu samo kod Saveznog ministarstva i kod Generalštaba. Oni nemaju nikakve poslovne odnose sa proizvođačima naoružanja i vojne opreme, niti se to može isporučivati direktno - može da se samo isporučuje pod kontrolom Ministarstva i preko Vojske Jugoslavije. To nijedna zemlja ne dozvoljava.

Ovaj Kovačević je ministar odbrane u Republici Srpskoj? (Da).

Pazite šta predlaže: "Kovačević je ponovio da je stanje kritično za RS i RSK" - ne znam šta oni ima sa RSK-om. Predlaže da se "prvo, još jednom preispitaju cene i nadju rezerve kod proizvođača!? Drugo, da se organizuje sistem zajedničkog uvoza naoružanja i vojne opreme - Savezna vlada, Vojska Jugoslavije, MUP, kako bi se uvozilo ono što je najpotrebnije i da se ovo reši na nivou Savezne vlade.

Treće, način da se naplati dug preko SDPR-a i Narodne banke Jugoslavije!?

Četvrto, još jednom pitanje povratka vojnih obveznika!?"

On predlaže stvari koje nemaju veze s njegovim poslom. Ni sa jednim od ovih pitanja on nema veze!

Ja predlažem da Rusi daju Japanu Kurilska ostrva! (Smeh).

PAVLE BULATOVIĆ:

Ali, on tvrdi da se im se duguje 200 miliona?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kome se duguje 200 miliona?

PAVLE BULATOVIĆ:

Ovim u Republici Srpskoj preko SDPR-a.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Misliš, Bosna i Hercegovina je nešto izvezla u vreme SFRJ?

RADOJE KONTIĆ:

Jeste!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja ne razumem da ozbiljni ljudi mogu da vode ovakve razgovore?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Isti je slučaj i sa Republikom Srpskom Krajinom - Mikelić isto traži...

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znate šta, na Avali ima jedna ustanova u kojoj mnogi šta tvrde! (Smeh).

Ja više neću da slušam razna bulažnjenja koja nemaju veze ni sa životom niti sa bilo čim drugim. Na Kalenića pijaci se seljaci dogovaraju mnogo razboritije o tome koliko će da bude cena šargarepe, pa ne mogu da odrede koliko hoće, nego onoliko koliko će neko da plati! Ja ovo stvarno ne razumem!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Vi ste insistirali da se napravi zajednički bilans.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovo nije bilans; ovo nije ništa! Oni su došli da trebaju nešto kod vas po staroj šemi za koju nema sredstava.

ZORAN LILIĆ:

Takav zaključak imamo i nema potrebe da ga ponavljamo

PAVLE BULATOVIĆ:

Bilans je: 33 milona za RS i 4 za RSK.

ZORAN LILIĆ:

A ono što traži Srpska Krajina je milijardu i 500 miliona dolara!

PAVLE BULATOVIĆ:

Što se tiče cijena, mislim da zaslužuje pažnju da sa našeg aspekta ispitamo nivo cijena naših proizvođača, mada je to teško razgraničiti; ali, prevladjuje se na proizvođačima za Vojsku veliki dio rezervi.

RADOJE KONTIĆ:

Treba, Pavle, napraviti kalkulaciju. Za svaki dio

03457866

se pravi kalkulacija; postoje naši inženjeri, postoje njihovi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja se zalažem da mi kao ozbiljni ljudi razmatramo stvari! Ovo je neozbiljno! Ako on treba da dodje sa Pala da predloži zaključak da Jugoslavija naplati dug od Rusije i ako niko o tome do sada nije mislio, to je neozbiljno u celoj toj tragediji tamo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Oni su apsolutno svesni kakvo je stanje.

ZORAN LILIĆ:

To samo potvrđuje odluku sa početka priče.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Najveća je tragedija što oni tu kažu da je potrebno 30 miliona da se popune neke rezerve. Ako oni sa 30 miliona mogu da reše pitanje snabdevanja naoružanjem i vojnom opremom, predlažem da se poveća cena hleba ako treba i da im damo tih 30 miliona. Ali, to je toliko nebulozno i beslovesno tvrditi tako nešto, od strane onih koji su potrošili milijardu dolara prošle godine. O tome je, uopšte, besmisleno razgovarati.

ZORAN LILIĆ:

Zahtev Republike Srpske Krajine je milijardu i po dolara.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, oni traže bataljon T-55, koji košta preko 100 miliona dolara.

ZORAN LILIĆ:

Predložio bih da general Perišić iznese ove stvari oko kadrovskih pitanja.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Meni je stvarno neprijatno, ali do sada je bio takav sled. Ja molim ili da se to ispoštuje, ili da promenimo.

Republika Srpska je unapredila na sednici Vrhovnog saveta u čin general-potpukovnika Milovanović Manojla, do sada načelnika njihovog Glavnog štaba; Gvera Milana u general-potpukovnika i Djukić Djordja, pozadinca, u general-potpukovnika. Unapredila je u general-majore pukovnike: Grubor Miću, Tolimir zdravka, Vlasisavljević Miću, Grubor Budimira, Skočajić Milutina, Milošević Dragomira, Novak Božu, Marić Jovana i Tomić Stevana. Ujedno je i predložila da se penzionišu neki od ovih unapredjenih: Grubor Mića, Spremo Vlado, Galić Stanislav, Lisica Slavko, Skočajić Milutin i Vlasisavljević Nikola.

Sa aspekta mogućnosti unapredjenja, obzirom na broj vojnika, u komparativnom odnosu prema našim armijama, to je u redu; sa aspekta kvaliteta, ovi koji idu u penziju, oni i nisu zaslužili da postanu generali, jer ih oni odjednom predlažu za unapredjenje i penzionisanje. Lisica Slavko je već general i njega predlažu da ide u penziju.

Ja o svakom od njih mogu da vam kažem svoje mišljenje i stav. Mislim da ovo možemo prihvatiti, jer mislim da time ništa niti gubimo niti dobijamo u smislu bilo kakvih izdataka. Ali, radi politike treba da se opredelimo, pošto smo rešili da ih ne snabdevamo dalje?

ZORAN LILIĆ:

Momo, nismo rešili da ih snabdevamo, nego ne možemo da ih snabdevamo, jer nemamo odakle!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Upravo tako, ja ne govorim o razlozima.

Vezano za ovo, pojavljuju se još dva bitna pitanja: dalje plaćanje ljudi koji u međuvremenu postaju kod njih oficiri i podoficiri. Ima 155 podoficira, budućih oficira - to je mala razlika, to može; i ima ukupno 194, plus 36, znači, oko 130 njih novoprodučenih, što bi trebalo dodati onom spisku od 4 hiljade i nešto, koliko izdržavamo iz našeg budžeta

Njihova motivacija je potpuno jasna - da ih izdržavamo. Do sada smo izdržavali sve druge. Dobro bi bilo, kada bismo imali para, jer su to ljudi koji su vaspitavani i obrazovani kod nas, tamo se psotavljaju na određene dužnosti. Ako njih ne postavimo, oni će stavljati verovtno neke koji su ispod tog nivoa. A preti i opasnost, obzirom na različita ideološka strujanja, da neko od njih dovede ljude koji su druge orijentacije.

Bilo bi dobro da se ovde izjasnimo da li ovo prihvatamo ili ne?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja znam da je general Lisica jedan od najboljih boraca u celoj toj vojsci, a oni ga šalju u penziju. Koliko on ima godina?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Lisica je izuzetan borac, izuzetan patriota, inteligentan, ali je veliki pijanica. Mogu vam reći, u to vreme bar tako mi Ratko kaže, naginje na Karadžićevu opciju; i da je to suštinski razlog što ga penzionišu; ne samo njega, nego sve ove druge; ali, Ratko se izborio da ga penzionišu, upravo, zbog toga. On ima 39 godina staža, ima 54 godine života - ima sve uslove za penzionisanje, a i njihov predlog je takav.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislím da bismo to malo trebalo da razmotrimo pre nego što donesemo odluku; treba da vidimo šta je to?

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi, u stvari, verifikujemo zapisnik Vrhovnog saveta odbrane Republike Srpske!?

ZORAN LILIĆ:

Ja sam, upravo, hteo to da kažem.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Do sada je takav redosled bio, da bismo mogli

uticati na njihovu kadrovsku politiku.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovim se ne vrši nikakav uticaj! Ovde se samo stavlja overa na ono što oni rešavaju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Bio bi sasvim normalan redosled da oni samo predlože, a ne da unapređuju. Oni su to sve uradili, pa mi verifikujemo.

ZORAN LILIĆ:

Redosled bi bio normalan - kao što unapređujemo naše generale u Vojsci Jugoslavije - da to ovde dostave, da to razmotrimo i da se, eventualno, unaprede. Mi smo doneli odluku da se unapredi general Mladić. Nije prihvaćen ukaz koji smo mi doneli, ali je prihvaćen ukaz sa 10 ili 15 dana kasnije koji je potpisao Karadžić. Sada treba da verifikujemo to isto što smo već uradili i što je objavljeno u štampi! Da ne govorimo šta se sve dešava u Bileći, Bijeljini kada su objavljivana ta imena.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta se dešavalo u Bileći Bijeljini?

ZORAN LILIĆ:

Pa, aplauzi Karadžiću, čuda; to je sve pompezno bilo; bio je direktan prenos na radiju i televiziji.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Novine su to sve objavile.

ZORAN LILIĆ:

Ratko je, isto, govorio veoma vatreno. Mislim da i on mora više da se uklapa u ono što se radi kod nas u Vojsci Jugoslavije. Momo, bez tvoje saglasnosti i odluka, takve odluke ne mogu da donose! To je moje mišljenje.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi imamo obavezu ono što proističe iz naših odluka, a to je da pukovnika smatramo kao pukovnika. Ako oni smatraju da je veća počast da bude general-major, neka ga oni tako tretiraju; mi imamo obavezu prema pukovnicima.

Poseban je problem to proizvodjenje podoficira. To su momci koji su s tog područja bili u ratu i odjednom dobijete podoficirski čin i dodjete na budžet SRJ. Tu nije čak u pitanju ni finansijski izdatak.

ZORAN LILIĆ:

Onda su objasnili kako su stvorili svoju vojsku, sve su sami uradili, ništa nisu dobili. To je tamo, Momo, zvanično rečeno?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Plus, mi školujemo te ljude; sada završavaju akademiju kod nas; mi ih upućujemo; treba predsednik da potpiše ukaz o proizvodjenju.

ZORAN LILIĆ:

Tu odluku o besplatnom školovanju smo doneli, ali ne da i kasnije plaćamo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Po tom automatizmu, mi bismo trebali da ih finansiramo. Treba sada da se odlučimo šta ćemo: da li da njima prepustimo daškoluju kadrove, da finansiraju to, ili ne?

MOMIR BULATOVIĆ:

Stvar je u tome da oni svaku priliku iskoriste da kažu da su sve sami napravili - "nenaoružan, goloruki narod je stvorio vojsku", a dobijamo dopise: "ako nam ne platite podoficire, oni će svi napustiti front".

ZORAN LILIĆ:

Oni su "čuda" sami napravili!

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Ima dve kategorije: one koje mi školujemo i one koje oni školuju.

ZORAN LILIĆ:

Mi smo ovde konstatovali da je jedino moguće da odluke donose u saglasnosti sa Generalštabom Vojske Jugoslavije. Oni, očigledno, to ne poštuju. Moraju da se nauče da je to jedini mogući put. Evo, predlažu nova formacijska mesta, čuda su tu napisali - za neka verska i druga pitanja; i to treba mi da verifikujemo!?

Ratko i ovaj drugi, ne znam kako se zove, pre nego što predlože moraju s tobom da se dogovore (obraća se generalu Perišiću).

MOMČILO PERIŠIĆ:

Znači, verifikacija ne dolazi u obzir i unapredjenje ovih koji su školovani kod nas?

ZORAN LILIĆ:

Ima odluka Vrhovnog saveta da se školovanje prihvati. To je onih 2 miliona koje smo prihvatili. Iznad toga - ništa!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sada bi trebalo da Vi potpišete njihov ukaz o unapredjenju u čin. Treba da vidimo hoćemo li te ljude da plaćamo ili nećemo? To je jako bitno. Njihov je predlog da se plaćaju. Oni nisu ušli u budžetsku kvotu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Predlažem da to odložimo, pa da pogledamo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ima još jedno kadrovsko pitanje u Vojsci Jugoslavije. Mi smo prošli put penzionisali Jovanović Zorana, komandanta Dunavske divizije. Sada predlažemo da umesto njega postavimo Stevanović Jagoša, komandanta Divizije koji je završio najviše vojne škole; bio je na više dužnosti; učesnik je rata. Radi se

o izuzetno sposobnom čoveku koji bi mogao obavljati tu dužnost. Njega treba da postavimo ukazom.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislím da nema razloga da ne prihvatimo Tvoj predlog - to ste predložili na Kolegijumu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, to je prošlo sve instance.

Imamo još izbor vojnih izaslanika. Prošli put ste rekli da se to odloži za narednu sednicu. Radi se o četiri zemlje: Rusija, Egipat, Indija, Italija. Imamo svuda po dva ili tri kandidata.

Za Moskvu ima tri kandidata, a mi predlažemo pod rednom broju dva, pukovnik Petrović Božidara Mihailo, rođen 10. 4. 1950. godine, kod Požege; Srbin, sada je načelnik Odseka za elektronsko izvidjanje; penzijskog staža ima 28 godina i 8 meseci; završio je sve vojne škole. Bio je na više vojnih dužnosti. Govori ruski i engleski. Zadnje dvije ocene su: naročito se ističe. Obavljao je dužnost načelnika Tehničke službe na aerodromu i referenta obaveštajno-izvidjačkih poslova RVO i PVO. On je najbolji od tri kandidata.

Inače, još su predloženi Grbić Uroš. Za njega imamo nekih neproverenih podataka, a ima i 39 godina staža.

Treći je pukovnik Topalović.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi ga ne poznajemo. Pretpostavljamo da ste vi to dobro procenili.

Za Kairo predlažete Slobodana Dimitrijevića?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, Slobodana Dimitrijevića. Iako Kairo ima negativan stav prema Jugoslaviji, međutim, pošto je to centar zbivanja za afrički kontinent, mislim da je dobro da tamo imamo čoveka.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je on sposoban to da radi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sposoban je, gospodine predsedniče!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja nemam ništa protiv.

Za Nju Delhi niste predložili kandidata?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Za Nju Delhi smo predložili kandidata pod c) - kapetan fregate Janičić Novaka Janko; rođen 1952. godine, iz Nikšića, Crnogorac.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koga predlažete da ide u Rim?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Za Rim predlažemo pukovnik Jovanović Milisava Josifa, kandidat pod a). Momentalno, u Italiji nemamo baš dobro stanje, zato i povlačimo onog vojnog izaslanika. U Nju Delhiju je jako važan zbog niza stvari, a posebno zbog razvojnih programa.

Iz Rusije smo povukli dosadašnjeg izaslanika, pa treba drugog da postavimo.

Inače, ja se sa ljudima iz Ministarstva inostranih poslova konsultujem. Imamo veoma dobru saradnju u smislu obostranog izbora i pomoći jednih drugima u smislu razmene podataka i u smislu kriterija za slanje.

ZORAN LILIĆ:

Znači, možemo da zaključimo: Za Moskvu pukovnik Mihailo Petrović; za Kairo Dimitrijević Slobodan, pukovnik; za Nju Delhi Janičić Janko, kapetan fregate; i za Rim Jovanović Josif, pukovnik.

Momo, da li imaš još nešto?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imam. Iz Vojske Jugoslavije, po razno-raznim os-
vama; na lične zahteve, otišle je prošle i ove godine: podof-
cira 248, oficira 297, svega 345. Među njima go- je ljudi
koji nisu dobri, ali u zadnje vreme se sve više za odlazak jav-
ljaju stručnjaci: lekari, pravnici i drugi. Dobar deo odlazi
u MUP iz Radio-prislužne službe.

Zamolio bih da se o tome porazgovara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nema preuzimanja bez dogovora.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molio bih da ne bude preuzimanja bez dogovora.

Na kraju, želeo bih da vas informišem u vezi sa
incidentima na granici prema Makedoniji.

Mi ničim nismo poyredili prostor teritorije Makedo-
nije. Vi znate da on nije definisan, da postoji administrativna
granica koja je rukom povučena, i katastarska; to znači da
deo imanja naših opština prelazi u Republiku Makedoniju i obrnuto.
Karakterističan primer je Dragaš i Gostivar. Nigde nije bilo
spora, sem na Čupinom brdu. Čupino brdo je karakteristično,
tako da pripada i nama i Makedoniji. Tu se desilo sledeće: naši
ljudi su stali tamo gde je sasvim logično, radi osmatranja i
stacionirali se. To su uradili i Makedonci, to je uradio i
UNPROFOR. Onda smo odjednom imali na izuzetno malom prostoru
- na udaljenju od 500 do 1000 metara - tri naoružane grupacije
koje su među sobom mogle izazvati konflikt. Mi smo uz pomoć
UNPROFOR-a to tako rešili da smo sve snage sa tog prostora
povukli sa Čupinog brda. Gdegod se pojavi takav incident, to
ćemo mi rešavati.

Pokušao sam da razgovaram sa načelnikom Generalštaba
Makedonije, ne da rešimo pitanje granice, nego pitanje raspo-
reda vojske, da ne bi došlo do incidenata, kao i dogovor o
razmeni stanovana, jer ima starešina koji imaju stanove tamo, a
njihovi ovamo. Međutim, oni su odbili i to neće da prihvate.
U međuvremenu su formirali državnu komisiju za odredjivanje

granice i to traže i od nas. Ja ću poslati zahtev Saveznoj vladi za to, jer ja na to nemam pravo.

RADOJE KONTIĆ:

Vlada je to već odbila.

MOMČILO PERIŠIĆ:

U stvari, njihova je želja, siguran sam, da što prije pod zaštitom UNPROFOR-a izazovu nas da odredimo granicu, čime automatski priznajemo Makedoniju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije to smetnja, to ne znači automatsko priznavanje. Dobro bi bilo da imamo definisanu granicu; ne valja nam nedefinisana granica. Granica je administrativna granica. Ne bih da s Makedoncima ulazimo u bilo kakve konflikte zbog nedefinisanе granice. Zašto je ona samo problematična na tom mestu, a nije na drugom mestu?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni će sada, pod zaštitom UNPROFOR-a, ići na sledeće mesto koje je njima jako bitno, pa će opet to izazvati neprilike.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li postoji granica po karti?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je tačna ta granica?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tačna je!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, šta je onda problem?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni, uopšte nemaju topografske karte.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako nemaju, bili smo u istoj državi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ali mi smo gro toga odneli. Nama se sada pojavljuju sve scesionističke republike i mole nas da im damo karte, jer mi imamo za sve njih topografske karte.

ZORAN LILIĆ:

Da li je tačna informacija da su naši vojnici bili 1000 metara na njihovoj teritoriji?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nisu bili, gospodine predsedniče. Oni nemaju prave karte. Ja garantujem da ću sprečiti incidente na granici, ali ja nemam pravo da učestujem u odredjivanju granice.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto, uopšte, neko treba da odredjuje granicu ako ona na kratru postoji?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ali ako nastane spor?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ko govori da je sporno?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Vi tvrdite da je ovde, a ja da je tu granica.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, ima karta.

RADOJE KONTIĆ:

Makedonci ne priznaju te karte.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne priznaju karte. Mislim da je ovo više u funkciji njihove politike.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li su na bilo kojem drugom delu doveli u pitanje prisustvo naše vojske na našoj granici, ili samo na tom delu?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jesu postavili pitanje i kod Djeneral Jankovića, gde nema nikakvog spora. Oni govore da gomilamo tamo snage.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Gomilanje snaga na našoj teritoriji se njih ne tiče, nego je pitanje da li je granica sporna?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nigde nije bila direktno vojska bila blizu jedne druge. Mi ćemo izbeći svaki mogući incident, ali treba voditi računa da oni to iskoriste kao njihovu inicijativu i da nas optuže kao državu da hoće da definišu granicu, a mi nećemo. Ja vas informišem da samo to imamo u vidu.

Mi kao Vojska ćemo obezbediti da ne dodje do incidenata, a vas molim da se zauzme stav oko toga da li formirati državnu komisiju i ići na određivanje granične linije i to potpisati, ili ne?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To nije utvrđivanje granične linije, nego pošto je granica utvrđena na mapama koje su postojale, da neka komisija tačno odredi, odnosno da komisijski konstatuje stanje da bi se postavili granični kamenovi, a ne da se utvrđuje granična linija, jer je ona utvrđena na mapi.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tu će sigurno dolaziti do sporova zbog razlike administrativne i katastarske.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tako je u svim zemljama - neko ima njivu s druge strane granice i obradjuje je! To nema veze, on će i dalje da ima njivu na susednoj teritoriji, a ovaj će da ima njivu na našoj teritoriji.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imam još jednu informaciju.

Bilo bi dobro da se Vrhovni savet odredi u smislu ideje za pravljenje plana za korišćenje luke Valdanos za potrebe Ratne mornarice. Mi imamo neki idejni projekat vezano za Valdanos; sada bi trebalo da idemo u izradu studije i da dostavimo Vladi Crne Gore da se izjasni da li to prihvata ili ne. Sada momentalno nemamo para i mogućnosti da udjemo u to, ali mogli bismo, ako se slažete, da nešto izvodimo u sopstvenoj režiji i da radimo tehničku studiju o pretvaranju odmarališta Valdanos u luku za baziranje samo jedne grupe brodova. Ja sam razgovarao sa predstavnicima iz Ulcinja. Oni su izuzetno zainteresovani za to iz više razloga, a između ostalog, i struktura stanovništva bi se znatno menjala u korist crnogorsko-srpskog naroda, pošto je još uvek tendencija odlaska Crnogoraca i Srba odatle. Tamo je preko 90% albanskog stanovništva.

MOMIR BULATOVIĆ:

To je jedna od najznačajnijih investicija koju bismo trebali da napravimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Globalni projekt, da bi se sve to napravilo, košta oko 300 miliona dolara. Mi bismo išli sa ovim sredstvima u sopstvenoj režiji, što možemo, da brodove povremeno tamo baziramo.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, ministar Bulatović je imao još nešto u vezi reorganizacije Ministarstva.

PAVLE BULATOVIĆ:

Mi smo ovo pitanje potencirali nekoliko puta i nikako da ga dovedemo do kraja. Jedno od pitanja je položaj područnih organa na nivou republika - ovo što je sada prelazno rešenje.

Tu ima dva mišljenja: po jednom mišljenju, to treba da bude sastavni deo organizacione strukture Saveznog ministarstva, znači, da na nivou republike nema područnog organa sa funkcijom sekretara ili kako bi se to zvalo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi to i nemamo!

PAVLE BULATOVIĆ:

Drugo je da ostane područni organ kao jedna veza između Saveznog ministarstva i republičkog organa odbrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi smo se dogovorili da imamo jedinstvenu odbranu, jedinstvenu vojsku i jedinstveno Ministarstvo odbrane. Mislim da nema potrebe da po republikama formiramo bilo kakve područne organe. Sve je to u sastavu Saveznog ministarstva odbrane?

PAVLE BULATOVIĆ:

Organizaciono nije, funkcionalno - ta saradnja i funkcije odvijaju, ali ima i mišljenja da bi na nivou republika trebalo da imamo te organe.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto stalno da udvostručavamo organe; ne vidim za to razlog. Šta je to što je specifično u tim službama, vojnim odsecima itd. za Crnu Goru i Srbiju? Mislim da nema ništa specifično. To treba da ide pravo na opštinu. Vodi evidenciju vojnih obveznika, poziva itd.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja bih napravio jednu digresiju. Vojno-teritorijalni

organi i jedinice Vojske Jugoslavije su u sastavu Vojske Jugoslavije, i tu nije zastupljen republički princip ili bilo koji drugi, i to je rešeno. A Ministarstvo je van toga. Šta ono želi? Za sada imamo Savezno ministarstvo i dva republička; u tim prelaznim rešenjima oni hoće da imaju podružnice na nivou vlada republika. Prema tome, nije više ministarstvo, nego područni organ itd.

Potrebno je da se izjasnimo da li zadržati neke područne organe na nivou republika, ili ne i ići po principu vojno-teritorijalnih organa, gde republika nema ništa sa nekim telom koje nije ni ministarstvo, niti nešto drugo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu nema nadležnosti republike i ne znam šta bi radio taj područni organ pri Vladi Srbije?

PAVLE BULATOVIĆ:

To su poslovi civilne odbrane, civilne zaštite, funkcionisanje javnih službi, priprema velikih privrednih sistema za slučaj rata, ponašanje u slučaju elementarnih nepogoda, obuka stanovništva za poslove odbrane itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi imamo onaj Štab civilne zaštite, ali to nije to.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Drugim rečima, ovo je priprema privrede i stanovništva za odbranu, što je u sastavu Ministarstva.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jasno je meni šta je to; to je nasledje koje se teško prevazilazi...

PAVLE BULATOVIĆ:

U tome je problem.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ukinuli smo ministarstva odbrane; dajte da se

držimo toga da smo ih ukinuli. Ne znam, zašto nam to sada treba. Ali, ako tražite da bude, neka bude!

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da teško možemo da odlučimo na bazi ove argumentacije. Pravo da vam kažem, shvatam taj problem do opštine i do ovih evidencija. Problem je verovatno sa koordinacijom. Taj čovek bi trebalo da poznaje te ljude, da ima mehanizam, da preko vlade i njenih službi može da koordinira rad opština ili okruga.

Mislim da mi treba da se držimo našeg zaključka da je jedinstveno Ministarstvo odbrane, a da vi to stručno procenite šta je veći efekat, šta je bolji posao.

ZORAN LILIĆ:

Njima je sada problem što je ukinuto Ministarstvo, a ostali su im ljudi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Te područne organe koji postoje treba da preuzme Savezno ministarstvo. Ako ih ne bi preuzelo Savezno ministarstvo, Ministarstvo bi moralo svoje ljude da postavi. Mora da ima vojni referent u Knjaževcu koji vodi spisak vojnih obveznika, šalje pozive itd. Mora da ima kancelariju u opštini. Da li je on službenik Ministarstva odbrane Jugoslavije ili nekog organa u Srbiji? Mislim da treba da bude službenik jedinstvenog Ministarstva odbrane.

PAVLE BULATOVIĆ:

On već i jeste službenik Ministarstva odbrane od 1. januara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, šta će vam sada područni organi za republiku. Šta će da radi taj na nivou Republike? U čemu su specifičnosti pozivanja vojnih obveznika i vođenja vojne evidencije u opštinama u Crnoj Gori i Srbiji? Ja tu ne vidim nikakve specifičnosti.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja ne vidim, uopšte, ptorebe da to izlazi na Vrhovni savet odbrane. Svi su oni činovnici Saveznog ministarstva odbrane. Pavle, svi su oni kod tebe!

PAVLE BULATOVIĆ:

To je van spora!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, organizuj ih kako misliš da ja najbolje.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ali, sada u područnom organu u Crnoj Gori ima 88 zaposlenih, a u Srbiji ima negde oko 300 i nešto.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta rade oni tamo? (Smeh).

PAVLE BULATOVIĆ:

Rade ponešto!

MOMIR BULATOVIĆ:

Oni moraju da imaju svog šefa.

PAVLE BULATOVIĆ:

Oni imaju šefa sada.

MOMIR BULATOVIĆ:

Svi su oni radnici Ministarstva! Kako ćeš ih ti organizovati, to je tvoj posao.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ja mogu da ga vežem da nemam područnog organa na nivou Republike, nego Uprava u Ministarstvu, po vertikali, do Ulcinja i do Surdulice za odredjeni posao, i to funkcioniše.

MOMIR BULATOVIĆ:

To je tvoj problem!

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je samo hteo politički stav da bi ispalo da to uradi sam na svoju ruku. Inače, Ministarstvo je jedinstveno i jedinstvena je odbrana.

MOMIR BULATOVIĆ:

Kako ćeš to uraditi tehnički, to su interne nadležnosti!

PAVLE BULATOVIĆ:

Imam još jedno pitanje. To je pitanje transformacija vojno-dohodovnih ustanova. Tu su ugostiteljske ustanove u okviru Vojske, koje pružaju ugostiteljske usluge vojnicima, oficirima, tu su proizvodne organizacije, kao što je "Karadjordjevo" i tu su remontni zavodi kao što je "Zastava", Čačak, "Sava Kovačević" u Tivtu. Po sadašnjem rešenju, neke su vezane za Savezno ministarstvo, neke za Generalštab. One se zovu dohodovne ustanove, a ja mislim da su suštinski budžetske ustanove.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Njima je, objektivno, mesto u Vojsci. To što Vojska ima nekoliko ekonomija, neka ih ima. Ona time olakšava malo svoje snabdevanje.

RADOJE KONTIĆ:

Pavle, daj da to malo kod nas pogledamo. Napravi jednu kratku bilješku, pa da to razmotrimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja bih to vezao za Vojsku, kod Perišića, da mu oni šalju krompir i da reše mnoge druge stvari. Koliko su dohodovne, to bi on video.

RADOJE KONTIĆ:

Da li je to preduzeće, da li ustanova, da li je budžetska organizacija, to sve treba razlikovati.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nisu to preduzeća, to su vojne ustanove.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li ima još kakvih pitanja?

RADOJE KONTIĆ:

Ja sam htio da vi kratko verifikujete nešto što je postala praksa, a sa čime general Perišić indirektno pritiska na Vladu. To je prebacivanje naftinih derivata iz inostranstva preko vojnih karaula, odnosno preko prelaza gde vojsk ačuva granicu.

ZORAN LILIĆ:

O tome smo se ovde dogovorili!

RADOJE KONTIĆ:

Nijesmo to iznosili na Vrhovni savet, možda sam ja to tebi govorio?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam to tražio više puta.

RADOJE KONTIĆ:

Predlažem da to verifikujemo. Mislim da nije dobro da to izlazi na Vladu, da Vlada zasijeda, jer onda se to zna i neki to znaju prije nego što mi to objavimo. Mislim da ne bi dobro bilo na Vladu; znate da je to kršenje sankcije, da je to otvaranje prolaza samo noću.

Tu je nas šestoro i predlažem da se s tim saglasimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodin predsjednik zna, mi smo to ovako rešili: otvara se prolaz, MUP nastupa, prihvata odredjeni kontigent, prodje i to zatvori. Pošto ja nemam pravo da otvorim granicu, predložio sam da to uradi Vlada. Pošto to ne može Vlada da uradi, jer će to otići u javnost, da vi odlučite.

RADOJE KONTIĆ:

Pošto MUP nije naš, nego republički - i kod jednih i kod drugih - onda ne može odlučiti Savezna vlada. Prema tome, možemo mi da se saglasimo i da to ne udaramo na "velika zvona", a MUP kontroliše, zbog toga da bi naplatio porez na promet, akcize.

ZORAN LILIĆ:

Šta sada Vrhovni savet odbrane treba da zaključi?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da dovedemo Momu u situaciju da ne krši Pravilo službe; samo je to u pitanju.

RADOJE KONTIĆ:

Da, ništa drugo. Da ne kažemo: on je to samostalno odlučio.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi smo u situaciji u kojoj je svaki uvoz za zemlju koristan i njega treba ovlastiti da može da odobri da može preko granice da predje. Naravno, ne može ništa da izlazi iz zemlje!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam o tome razgovarao sa gospodinom predsednikom, pa bi bilo dobro da to i ovde rešimo: da u to i to vreme granica se otvara, da jedan i drugi MUP kontrolišu dok udje određeni kontigent, i zatvara granicu.

ZORNA LILIĆ:

Dobio si saglasnost!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, Vi to da potpišete!

RADOJE KONTIĆ:

Šta da potpišem, ja da potpisujem ništa neću!?

Ja ne mogu ništa da potpisujem u ime Vrhovnog saveta odbrane.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, neko to mora potpisati. Vi znate da može da neko pogine!

ZORAN LILIĆ:

Ja mogu da potpišem saglasnost da general Perišić to radi, a ne mogu da potpišem gde će da otvori granicu itd.

MOMIR BULATOVIĆ:

Tu se stalno vrtimo u krug. Ja sam prije prihvatio onu sugestiju, pa smo dostavili Saveznoj vladi tačno spisak mjesta i sve ostalo.

ZORAN LILIĆ:

To treba Savezna vlada da potpiše.

MOMIR BULATOVIĆ:

Savezna vlada to ne može da potpiše, da to legalizuje kao granični prelaz. Mi treba kao Vrhovni savet odbrane načelno da ovlastimo generala Perišića da može sa ministarstvima unutrašnjih poslova promptno da to uradi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To smo rekli, to je čisto.

RADOJE KONTIĆ:

Čisto je, ne treba ništa odlučivati, to će biti u zapisniku.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, sa ovim bih završio sednicu Vrhovnog saveta odbrane.

(Sednica zaključena u 18,30 sati).